

NOTAT

27-05-2011

Sagsnr.
2011-74234Dokumentnr.
2011-382557Sagsbehandler
Mads Neubert**Til KFF****Forsikring af kunstsamlingen**

KFF har henvendt sig til Forsikringsadministrationen, under KS, angående forsikring af kunstsamlingen under KFU.

Spørgsmålet er, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at forsikre de indkøbte kunstværker og hvad forudsætningerne for dette i givet fald ville være.

Indledningsvist er det nødvendigt at introducere nogle elementer for, hvad der forsikringsmæssigt er gældende for den interne forsikringsordning, herunder:

- Dækning i forhold til risiko
- Præmie
- Selvrisiko
- Genanskaffelse
- Administrative forhold, herunder oprettelse i forsikringssystemet
- Ejerforhold

1 Dækning i forhold til risiko

Kommunens interne forsikring dækker på helt almindelige markedsvilkår, det vil primært sige for brandskader, vandskader og indbrudstyveri.

Det betyder således, som i alle andre normale forsikringer, at simpelt tyveri ikke er dækket.

Da kommunens kunstværker netop ikke anvendes 'museumsmæssigt', men dels anvendes til almindelig kontor- og bygningsudsmykning, og dels anvendes i mere offentlige områder, med almindelig borgeradgang, altså egentligt som almindeligt løsøre, uden særlig sikring eller overvågning, kunne der være en forøget risiko for simpelt tyveri.

Denne risiko kan ikke løses forsikringsmæssigt, men kun gennem sikringstiltag og via overvejelse om hensigtsmæssig placering af særligt værdifulde værker.

I forhold til brand og vandskader, som oftest er store og dyre skader i forvejen, hvorfor der, som udgangspunkt, ikke bør tages særlige overvejelser i forhold til kunstsamlingen. Værkerne er således dækket

ForsikringssekretariatetOttiliavej 1
2500 ValbyTelefon
3366 5171E-mail
XX57@ks.kk.dk

på lige fod med øvrigt løssøre, under forudsætning af, at den samlede løssøresum er tilstrækkelig til også at inkludere kunstværket.

Derved har den lånende institution i princippet betalt præmie for værket.

Omvendt ville en normal forsikring stille krav om yderligere indbrudssikring når der opbevares enten ét kunstværk med en høj værdi, eller flere kunstværker som tilsammen udgør en stor værdi.

2 Præmie

I kommunens interne ordning skal der betales præmie og de værdier som skal være forsikringsdækket, satsen er pt. 1,1 promille af den forsikrede sum.

Derfor skal værdien af samtlige (forsikrede) værker opgøres, og værdien skal løbende revurderes i forhold til værdistigninger.

Der er to muligheder for, hvordan præmien kan opkræves:

- Enten skal den lånende institution have en tilstrækkelig samlet løssøresum, til også at omfatte værdien af kunstværket.
- Eller også skal værkerne oprettes særskilt af kunstfonden, som derved betaler præmien.

Der er visse administrative udfordringer ved den første model, som øges såfremt kunstværkerne ofte skifter placering mellem organisatoriske enheder. Desuden kan denne model reducere lysten til at låne værker, da den lånende institution skal afholde præmien og evt. selvriskoen, samt at institutionen påtager sig ansvaret for evt. underforsikring, hvorved den skal erstatte hele værdien.

Den anden model er administrativt lettere, men det er klart, at udgiften til præmie reducere råderummet til nye indkøb.

3 Selvrisiko

Den generelle selvrisiko for løssøre er 20.000 kr. pr. skade.

Det skal afklares om det er den lånende institution eller kunstfonden, som afholder denne udgift.

Selvrisikoens størrelse skal, for hvert enkelt værk, vurderes i forhold til værkets samlede værdi.

Det er naturligtvis ikke hensigtsmæssigt at forsikre værker med en værdi mindre end selvriskoen, men forsikringsadministrationen vil anbefale, at det kun er værker som væsentligt overstige selvriskoen, som overvejes i forhold til forsikring, af administrative årsager.

4 Genanskaffelse

Der gælder en særlig problemstilling omkring kunstværker, da de i sagens natur er unikke og derfor ikke fysisk kan erstattes.

Normalt i forsikringsordningen erstattes løsøre til genanskaffelsesværdi og skal i princippet generhverves. For noget løsøre, især elektronik, falder genanskaffelsesværdien betragteligt, f.eks. kan en given pc have kostet 10.000 kr., da den først blev erhvervet og 5 år senere koster en tilsvarende 2.000 kr. For kunstværker kan denne værdiudvikling i princippet gå i begge retninger, fra værdiløs til uvurderlig. Erstatningsprincippet skal derfor være fastlagt på forhånd, enten indkøbsprisen eller vurderingsprisen, og det er den værdi der betales præmie af. Såfremt der skal være tale om vurderingsprisen stiller det store krav til selv vurderingsindsatsen og opfølgningen på denne.

5 Administrative forhold, herunder oprettelse i forsikringssystemet.

Det skal understreges, at der vil være et administrativt arbejde ved at lade kunstværkerne forsikre, herunder skal hvert kunstværk oprettes i forsikringssystemet.

Såfremt værkerne skal erstattes til vurderingsværdi øges administrationen væsentligt.

6 Konklusion

Spørgsmålet om hvorvidt kunstværkerne skal / bør forsikres skal primært besvares i forhold til, hvad hensigten til med Kunstfonden er.

Ud fra ovenstående skal kort opsummeres, at følgende gælder:

- En væsentlig risiko, simpelt tyveri, vil under alle omstændigheder ikke være forsikringsdækket.
- Spørgsmålet om fordeling af selvrisiko og præmiebetaling (samt eventuelle sikringskrav) kan reducere muligheder for at få kunstværkerne placeret ude omkring i institutioner.
- Det enkelte kunstværk kan under alle omstændigheder ikke generhverves. Forsikringen medvirker således ikke til, at samlingen 'sikres for eftertiden' eller bevares uændret.
- Der er for så vidt derfor tale om en ren økonomisk model, bestående af følgende elementer:
 - Den årlige forsikringspræmie skal tage af midlerne til indkøb af ny kunst, som således reduceres.
 - Eventuelle erstatning, minus selvrisiko, kan ikke erstatte det enkelte værk, men kan anvendes til at yderligere indkøb af nye værker.
 - Der vil være yderligere administration som reducerer midlerne til nye indkøb.

Hvorvidt en forsikring kan vise sig at være økonomisk fordelagtig afhænger af balancen mellem præmiebetaling og erstatninger.

Men kommunens forsikringsadministration anbefaler, at det kun er tab som har konsekvenser for driften, som forsikringsdækkes. Det synes ikke at være tilfældet i forhold til Kunstfonden.